

TERRAFERIDA

AMB MOTIU DEL DIA INTERNACIONAL DELS PARCS (24 DE MAIG)

El llegat Company que el Govern manté als espais naturals

L'avantprojecte de llei per a la declaració del Trenc-Salobrar com a Parc Natural és una gran i esperada notícia... 25 anys dura l'espera; ens n'alegram i cal fer costat al Govern perquè la idea prosperi. Abans que acabi la legislatura, aquest nou parc ha de ser una realitat i funcionar amb normalitat. Però això sols serà creïble si la resta de parcs existents funcionen aviat com caldria. Milers d'illencs han lluitat molts d'anys per salvar del ciment Cabrera, l'Albufera, la Dragонера, ses Salines d'Eivissa, es Grau, Montdragó... i s'hi han deixat la pell perquè fossin protegits i gestionats com toca.

Però lluny dels anuncis i les imatges recurrents del Trenc, hi ha poques alegries als espais protegits de les Illes, i la gent ho ha de saber. Amb els recursos humans existents és impossible gestionar de manera decent un metre quadrat més de terra o mar protegits. El desembre de 2012 Gabriel Company va escapçar els equips dels parcs acomiadant una trentena de persones, llocs de treball que no s'han recuperat i que fan moltíssima falta. Cap passa seriosa i eficient s'ha fet des del nou Govern per millorar els recursos humans dels espais naturals, i la gent ho nota quan els visita. La situació és especialment dramàtica al Paratge Natural de la serra de Tramuntana, on un equip reduït ha de gestionar un espai de 65.000 hectàrees. Al Parc de Llevant, a la Reserva Natural de l'Albufereta, al Grau, a ses Salines d'Eivissa, etc., la situació no és gaire millor. Les plantilles s'escurcen progressivament i ni tan sols es cobreixen les jubilacions ni vacants que es produeixen.

Els pressuposts que es coneixen dels espais protegits per a l'any 2016 són ridículs, no han millorat gaire respecte dels del PP de 2015 i fins i tot depenen d'inversions d'algun banc, que un dia demanarà alguna cosa a canvi. I amb això ja està tot dit. Les juntes rectores/patronats/autoritats de gestió, tot i estar creats per rebre documentació, valorar i exposar queixes i també fer aportacions, serveixen per a poc. El calendari d'aquests organismes, en els quals toca estar representat tothom, és penós i alguns ni tan sols es reuneixen.

Company i el PP realitzaren una operació de càstig al personal dels espais naturals protegits: se'ls va discriminar salarialment respecte dels

Company i els seus van deixar Cabrera sense vigilància ni control i la convertiren en la seva finca particular.

TERRAFERIDA

treballadors d'altres àrees. Ara mateix, a l'empresa pública Ibanat (encarregada de conservar els espais naturals protegits), el personal dels parcs i reserves són treballadors de tercera (representen el 25% de la plantilla). Aquesta situació es troba als tribunals, malgrat que ja podria estar resolta fa mesos.

Company i els seus van deixar Cabrera sense vigilància ni control i la convertiren en la seva finca particular on fer bauxes amb els empresaris amics. Amb l'actual Govern això ja no passa, evidentment. L'agost de 2015, el Govern anunciava la "dignificació dels espais naturals". Però la realitat, a dia d'avui, mostra que res ha canviat en aquest aspecte, i ha passat temps.

La majoria d'espais tenen les seves eines de planificació obsoletes, caducades o no en disposen (PRUG, PORN, etc.). És indispensable posar-los al dia, adaptar-los a les necessitats actuals de conservació. Un cas paradigmàtic és el del seguiment naturalístic de l'Albufera, el naturalista de la qual es va acomiadar el desembre de 2012. No hi ha hagut seguiment dins els anys 2013, 2014 i els primers 6 mesos de 2015. Per al segon semestre de 2015 es va contractar un servei extern, però el 2016 l'Albufera ha tornat a estar sense seguiment naturalístic fins al maig. De fet, cap espai protegit disposa de naturalista en plantilla, exceptuant la serra de Tramuntana, que en té un amb dedicació parcial. I la vigilància? La situació continua sota mínims i empitjorant, mentre que la pressió de visitants, el furtivisme i les conductes imprudents de certes persones no s'aturen

de créixer. Enguany es poden batre tots els rècords de massificació als espais naturals. I no ho podem controlar.

També, el Govern anterior va suprimir les direccions del Parc de Montdragó i la de la Reserva Natural de l'Albufereta. A hores d'ara, alguns dels principals espais protegits no tenen un director assignat o bé l'han de compartir amb altres espais.

I si anam més enrere, ja ningú parla de la necessitat de recuperar els antics límits dels parcs que escapçaren Matas i Font: els de l'Albufera (incorporant Son Bosc), els de Llevant i els de Cala d'Hort (que va desaparèixer).

Cansa veure els membres del Govern plorar cada dia per la manca de recursos i culpar Madrid de tot (amb bona part de raó, per descomptat). Però això no pot ser l'excusa per no afrontar les necessitats socials, i conservar els espais naturals en són una més. Els recursos hi són, les Illes són plenes de cotxes de luxe, al camp es fan casals multimilionaris un vora l'altre, els iots de luxe i els creuers s'acaramullen als ports, i tenim més milions de turistes dels que voldríem. Clar que hi ha recursos, altra cosa és que els governs no s'atreveixin a demanar (via impositiva) un esforç als qui més tenen. I no, no ens referim a l'impost de turisme sostenible, que ja l'han gastat 10 vegades en despesa corrent abans de ser recaptat. Les Illes tenen uns espais naturals extraordinaris, que mereixen ser protegits i cuidats com toca, i això s'aconseguirà amb fets, no amb bones paraules. Som-hi, doncs!